

RDEČI PRAPOR

Glasiilo jugoslovanske socialne demokracije.

Naročnina za avstro-ogrsko kraje za celo leto 10:40 K, za pol leta 5:20 K, za četrt leta 2:60 K, mesečno 90 vin.; za Nemčijo za celo leto 12 K, za pol leta 6 K, za četrt leta 3 K; za Ameriko za celo leto 14 K, za pol leta 7 K. — Reklamacije so poštne proste. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. Inserati. Enostopna peti-vrstica, (širina 72 mm) za izhaja vsako sredo in soboto. enkrat 20 vin., večkrat po dogovoru. Posamezna številka 10 v.

Deželna organizacija jugoslovanske socialno demokratične stranke na Goriškem.

Cenjeni sodrug!

Podpisani odbor sklicuje za nedeljo 25. septembra t. l. svojo III. redno

deželno konferenco

v Gorico s sledečim dnevnim redom:

1) konstituiranje konference:

a) volitev predsedništva;

b) volitev odseka za pregledovanje mandatov;

c) volitev odseka za pregledovanje predlogov;

d) volitev volilnega odbora.

2) poročilo o političnem položaju;

3) organizacija, agitacija in taktika.

4) socialno demokratična stranka na Goriškem in kmečko vprašanje;

5) strankin tisk in kolportaja;

6) volitev političnega odbora;

7) raznoterosti.

Začetek ob 9. dopoldne.

Na deželni konferenci imajo pravico biti zastopane vse krajne organizacije do 50 članov z dvema delegatoma; za vsakih nadaljnjih 20 članov gre organizacijam še po en delegat. Vsaka delavska stroka v deželi ima pravico do dveh delegatov. Sodrugi, organizirani v izobraževalnih društvih, imajo pravico poslati dva delegata.

Vse omenjene organizacije so naprošene, da izvolijo svoje delegate in naznanijo imena političnemu odboru najkasneje do 20. septembra. One organizacije, ki hočejo vlagati predloge, jih morajo poslati najkasneje do 15. septembra tajništvu.

Gorica, 21. avgusta 1910.

Za politični oddelek deželne organizacije jugoslovanske socialno demokratične stranke na Goriškem

Josip Petejan,
tajnik.

Hribar ni potrjen.

Vlada je storila neumnost, ki se je že precej dolgo napovedovala: Ivan Hribar ni potrjen za župana ljubljanskega. Vlada žalostno barona Schwarza, ki je napravil, oziroma dal napraviti tak referat, da je centralna vlada na njegovi podlagi priporočala cesarju odklonitev potrdila, je dosegla uspeh. Občinska avtonomija Ljubljane je dobila kľofuto in napovedan jej je boj.

Svoje mnenje o vprašanju, ki se je rešilo z dekretom deželne vlade, izročim podžupanu drju Tavčarju, smo že povedali in to mnenje je neizpremenljivo. Za nas je strogo ločeno vprašanje o osebi Ivana Hribarja, pa o načelu občinske avtonomije. Če bi bili pri volitvi župana imeli sodelovati socialni demokratje, je povsem gotovo, da ne bi bili oddali svojih glasov za gospoda Hribarja, čigar načela in delovanje je v najostrejšem nasprotju z načeli in zahtevami socialne demokracije. Toda občinski svet je izvolil Ivana Hribarja. Izvolil ga je soglasno. Pa če bi ga bil izvolil le z večino glasov, bi bil izvoljen. In čim se je to zgodilo, je za nas gotovo, da je Ivan Hribar v sedanjih razmerah poklican za župana ljubljanskega. Volitve so se na podlagi veljavnega volil-

nega reda izvršile v redu, ugovorov ni bilo, po našem demokratičnem prepričanju je taka volitev veljavna. In od vlade ne moremo po demokratičnem načelu zahtevati nič drugega kakor potrditev take volitve.

Na podlagi poročila, ki ga je baron Schwarz poslal na Dunaj, se to ni zgodilo. In zdaj ne gre za Hribarjevo osebo. Politična in socialna načela nepotrjenega župana, njegovo delovanje v občini in v parlamentu, njegovo stališče napram socialno demokratični stranki — vse to zdaj ne prihaja v poštev. Celo ime je zdaj postranskega pomena. Za one, ki se navdušujejo za Hribarja, kakor za one, ki so z njim v boju, je zdaj merodajno le dejstvo, da je vlada nastopila proti avtonomiji ljubljanske občine. Baron Schwarz ne priznava župana, ki ga je soglasno volil občinski svet; svojo voljo postavlja nad voljo avtonomne občine. V tem tiči konflikt in resnost spora.

V tem konfliktu mora stati vsaka demokratična stranka na strani občinske avtonomije. Če je torej baron Schwarz mislil, da napoveduje boj le gospodu Ivanu Hribarju, ko je poslal tisto poročilo na Dunaj, je bil popolnoma v navskrižju z demokratičnimi načeli naše dobe. Z nepotrditvijo pravilno izvoljenega župana napoveduje vlada boj vsemu demokratično mislečemu prebivalstvu Ljubljane; s korakom vlade niso prizadeti le pristaši, ampak tudi nasprotniki Ivana Hribarja. V konfliktu, ki se zdaj razvija, mora vlada ostati osamljena; kdor bi se v tem sporu postavil na njeno stran, bi se izkazal sovražnik demokracije in temeljnih demokratičnih načel.

Vlada in draginja.

Zgodil se je čudež. Avstrijski ministrski svet se je bavil z vprašanjem draginje in je celo nekaj sklenil. Od jeseni leta 1907. so socialni demokratje v državnem zboru neprenehoma zahtevali resne korake zoper draginjo in so podali stvarne, utemeljene, obrazložene predloge. A vse je bilo bob ob steno. Poljedelski minister je razobesil »zeleno zastavo« in trgovinski minister se je uslužno postavil pod njo. Čemu bi se vlada ozirala na klice socialnih demokratov, ko je večini parlamenta draginja čisto všeč? No, draginja je reč, ki ne vprašuje za politično prepričanje in sega v žep tudi najlojalnejšim in najbolj patriotskim ljudem. Posegla je polagoma tako globoko, da so se začele puntati celo soproge c. kr. uradnikov in so organizirale »mesne štrajke«. Želodec, ki ga idealisti zaničujejo, je vendar velik gospod. Nazadnje je postalo gibanje radi draginje tako viharo, da so sedli gospodje ministri k mizi — ob sedanjih vročini! — in začeli ugibati, kaj bi bilo storiti. In po tridnevnem ugibanju so spisali izjavo, pa jo poslali časopisom. Dobra vlada, očetovska vlada! Kako se žrtvuje!

Izjava, ki je bila izročena javnosti, je prav dolga in polna obljub. O, avstrijski ministri niso skopi, kadar gre za — besede. Če bi se moglo ljudstvo najesti ministrskih besed, bi bil v 24 urah konec vse bede.

Ampak to pot prinaša vlada stvarne obljube. Skrbeti hoče, da pride več živine kakor doslej na avstrijski trg. Pa pogledjmo, kako hoče to doseči.

Najprej bo pospešila korake, da se bo uvažalo meso iz Rumunije, ki je po novi, od 1. septembra veljavni pogodbi dovoljeno. Da se to olajša, bodo parobrodne družbe

povabljene, naj podajo predloge radi transporta mesa v hladilnih ladjah. Pa tudi iz Srbije se ima dovoliti uvoz mesa, seveda le toliko, kolikor ga določa nova trgovinska pogodba, že od 1. oktobra. Še več: Od slučajja do slučajja hoče dovoliti celo uvoz žive živine iz Italije, Holandije in Francije. Pospeševati hoče uvoz mesa iz Bosne in Hercegovine in študirat hoče celo vprašanje o uvozu ohlajenega mesa iz Argentine.

Lepi darovi, kaj? Prijetno zvone besede; ampak če ne zatisnemo oči ob njih, se nam bo takoj pokazalo hudičovo kopito.

Meso iz Rumunije. Prav lepo. Z Rumunijo je Avstrija sklenila pogodbo, ki dovoljuje še precej uvoza. Ampak gospod Weisskirchner je pozabil povedati, da je vrednost te pogodbe precej zmanjšana, ker — v Rumuniji sami nimajo preveč živine za izvoz. O, če bi bila na severnem tečaju država, bi sklenil gospod Weisskirchner z njo še lepšo pogodbo; od tam bi dovolil uvoz goveje živine v neomejenem številu. In ministrski svet bi povabil Zeppelina, naj poda predloge, kako bi se dala živina transportirati z njegovimi zrakoplovi.

Zakaj je bil gospod Weisskirchner tako ljubezniv napram Rumuniji in zakaj ne napram Srbiji? V trgovinski pogodbi s Srbijo, ki nam je najbližji sosed, se je število živali, od katerih se sme uvažati meso, še znižalo. V Srbiji imajo živine za izvoz, iz Srbije bi lahko dobili več mesa, a ravno zato se omejuje uvoz ondotnega mesa. Hladilni čolni so prav koristna naprava, a važnejše bi bilo poskrbeti, da bi imeli hladilni čolni res kaj uvažati.

Tolažba z živino iz Italije, Francije in Holandije je prav malo vredna, zakaj v teh deželah je živinoreja razmeroma manjša nego v Srbiji, blagostanje je zlasti v Holandiji in Franciji večje nego v Avstriji, vsled tega potrebujejo tudi mnogo več živine doma. In če se bodo vršile še sekature z živinozdravniki preiskavami, bo ta obljuba ostala lepo na papirju.

Iz Bosne in Hercegovine bi se že lahko pospeševal uvoz živine, ampak dosedanj izkušnje ne kažejo v tem oziru dobre volje. Saj še ni dolgo, ko so na dunajskem trgu konfiscirali bosenske prečišče, češ da so morda »kontrabant« iz Srbije.

Uvoz argentinskega mesa pa hoče vlada študirati in kaj pomeni tako študiranje, je že davno znano. V London prihaja vsako leto stoinsto tisoč centov argentinskega mesa in angleško prebivalstvo je bolj razvajeno od avstrijskega. Te študije bi bile torej kmalu lahko končane. Ampak vlada hoče poslati šele komisijo v Argentinijo in preden bo ta preštudirala in poročala in preden bo na podlagi teh študij in poročil vlada kaj sklenila in preden se bodo potem napravile priprave za realiziranje sklepa in preden se začne sklep izvrševati, ne bo morda več ne Bienertha ne Weisskirchnerja.

Če torej vlada misli, da jej bo prebivalstvo radi njenega komunikeja zapelo hozo, se bo pač zmotila. Vladni sklepi so doslej popisan papir in nič drugega ne. Počakajmo na dejstva!

Politični odsevi.

* **Avstrijska vlada** je povabila ogrsko s posebno noto, naj sporazumno dovoli uvoz mesa iz Srbije, kolikor ga dovoljuje nova trgovinska pogodba, že pred uveljavljenjem pogodbe, najkasneje s 1. oktobrom. S takimi malenkostmi, ki ne morejo prav nič učinkovati na cene mesa, se hočejo tolažiti konsumente.

* **Socialni demokratje na Dunaju** so imeli v pondeljek večer velikanski shod radi draginje v ljudski dvorani na rotovžu in na trgu pred rotovžem. Govorili so poslanci Reumann, Schuhmeier, David, Skaret, Hanuš,

Pölzer, Sever in Volkert ter sodruginja Pop-pova. Dasi je nekaj časa močno deževalo in je razsajala nevihta, se vendar množice niso dale pregnati. Shod je bil velikanska manifestacija zoper agrarne stranke in vlado, ki se neprenehoma obotavlja. namesto da bi storila kaj resnega zoper draginjo. Sprejela se je resolucija, ki zahteva, da se odpro meje, da se brez odlašanja omogoči dovoz prekomorskega mesa in da se uredi smotrna aprovizajska politika občine. Na koncu se pravi v resoluciji: »Shod pozivlja vse dunajsko prebivalstvo na odpor zoper atentat na žepe konsumentov, da se napravi konec občenevarni gonji veleagrarcev in mesarjev.«

* **Avstrijski katoliški shod** bi se imel vršiti meseca septembra v Inomostu. Ta shod ni nič drugega kakor vsakoletna reklamna parada avstrijskih klerikalcev, ki sprejema telegrame od najrazličnejših visoko stojajočih ljudi in z njimi demonstrira. Zadnja leta pa ima tudi katoliški shod že nekoliko smole. Ker so dunajski krščanski socialci popolnoma zabredli v nemško nacionalni šovinizem, je nekdanja enotnost avstrijskega klerikalizma precej poškodovana in vsak hip nastajajo spori. Letos se med češkimi klerikalci mnogo agitira, da bi se ne udeležili tega shoda. Zdaj pa se je pojavila še nova težava. Občinski svet v Inomostu je nemško nacionalen in je nekoč sklenil, da se sme v mestni dvorani samo nemško govoriti. Takrat seveda mestni očetje niso mislili na klerikalce, ampak hoteli so prokletim socialnim demokratom onemogočiti shode v najpripravnejši dvorani. Zdaj pa so izkopali ta sklep, ker se boje, da bi se dvorana okužila, ako bi se v njej izpregovorila kakšna slovanska ali italijanska beseda. Klerikalci so vsled tega v veliki zagati. Od nenemških klerikalcev vendar ne morejo zahtevati, da ne smejo reči ne ene besede v svojem materinem jeziku, če pa ne store tega, je pa nevarnost, da ne dobe dvorane. Kako si bodo pomagali iz zadrege, se še ne ve; nekateri mislijo, da pade zaradi teh težav katoliški shod sploh v vodo. Škoda bi ne bila prevelika.

* **Argentinski konzul na Dunaju** izjavlja v imenu svoje vlade, da bi bilo Argentiniji mogoče, vsak teden izkrcati v Trstu 1500 do 2000 najlepših volov, da se lepših ne more dobiti v Avstriji. Tak vol, ki tehtaja živ najmanj 700 kilogramov, bi veljal samo 200 kron, dočim velja enaka žival tukaj 700 do 900 kron. Kvaliteta mesa, kakršno se je videlo v razstavi v Buenos Ayresu, se mora označiti za prvoredno in bi zadovoljila okus najbolj razvajenih konsumentov. Argentinska vlada bi prevzela garancijo, da pride živina v najboljšem stanju na trg. — Vpričo takih dejstev se mora ponoviti vprašanje: Kaj je bolj važno — ali interesi vsega prebivalstva, ali pa interesi par tisoč agrarnih oderuhov?

* **Hrvaški sabor** je bil v pondeljek slovesno razpuščen. Ker se saborska dvorana popravlja, je bila seja v občinski zbornici. Posebna deputacija je pripeljala bana v dvorano in tu je Tomašić prečital kraljevski dopis, ki pravi:

Kakor se je sabor milih nam kraljestev v pretečenem svojem zasedanju posvetil na našo zadovoljnost resnemu delu, kateremu se ima zahvaliti ustavno ustvarjeni zakon o razširjeni volilni pravici, kar bo blagodejno učinkovalo na splošni napredek mojih rečenih kraljestev, smo se vendar prepričali o priliki preobrata v preteženem delu narodnega predstavnštva, da ta sabor v svoji današnji sestavi ne daje potrebnega jamstva za uspešno delovanje, dasi zahtevajo interesi omenjenih kraljestev ravno v sedanjem času pazno brigo narodnega predstavnštva na najrazličnejših panogah zakonodajstva in uprave. Zato ukrepamo na podlagi ustanove §-a 3. zak. čl. II. iz leta 1870. o uredbi sabora razpustiti ta sabor. S tem se je seja zaključila in večina poslancev je odšla na — zahvalno mašo v Markovo cerkev!

v Gorenji Vrtojbi; nato obhod z godbo po obeh občinah. Ob 4. popoldne veselica s petjem, godbo, dramatično predstavo in drugimi zabavami. Natančni spored priobčimo v prihodnji številki. Za danes pozivljamo delavce in mladeniče, naj pridejo v čim večjem številu na veselico, kjer bodo pristrčno sprejeti. Na svidenje dne 4. septembra v Vrtojbi!

Trst.

— Tržaški „Edinosti“ ni bilo všeč, da je udaril celjski »Narodni Dnevnik« po struni, ki je tržaški narodnjakariji zelo neprijetna. Po mnenju gospode, ki piše tržaški nadstrankarski list, se sme očitati špijonstvo klerikalcev, ne sme se pa očitati njim, nadstrankarskim gospodom. Nadstrankarstvo tržaških narodnjakov je ravno tako puhla fraza kakor slovanstvo kranjskih klerikalcev. V vsem svojem toli opevanem nadstrankarstvu so tržaški narodnjakariji ravno tako besno strankarski kakor kranjski klerikalci. Zaradi tega ni pa nič bolj smešnega, kakor če očita »Edinost« kaj klerikalcem. Zakaj ničesar niso storili naši klerikalci česar ne bi bila že davno storila »Edinost«. Ako kranjski klerikalci ne poznajo kavalirstva v boju z nasprotnikom, ga pozna še manj tržaška gospoda. Kranjski klerikalci rabijo batine proti liberalcem; tržaški političarji so rabili in rabijo še vedno polena proti socialni demokraciji. Klerikalci uganjajo sramotno špijonsko delo proti liberalcem, »Edinost« je uganjala tako sramotno špijonažo proti članom socialne demokracije. Kranjski klerikalci in liberalci in tržaški narodnjakariji so pa unisono uganjali špijonstvo proti italijanskim nacionalcem. Zato pa ni za celjski »Narodni Dnevnik« nič bolj častnega kakor dejstvo, da se je z nami vred poprijel boja, brezobzirnega boja proti tisti sramotni struji, ki je zaslja že skoro v vse slovenske nesocialistične stranke in ki se teh strank poslužuje, da sme v imenu naroda vršiti lumpovski posel špijonov. Mi poznamo prav dobro vzroke, ki narekujejo klerikalcem posel Nastičev, ampak še bolj poznamo tiste elemente, ki igrajo v tržaški narodnjakarski stranki še precej vplivno vlogo in ki narekujejo »Edinosti« špijonstvo proti italijanskim nacionalcem. Še vsak špijon se je naučil opravičevati svoje lumpovsko delo. Zaradi tega se mora človek smejeti v pest, ako hoče »Edinost« opravičiti svoje pripovedi o italijanski iredenti, ki je ravno taka kakor tista slovenska, o kateri govori »Slovenec«. Avstrijski militaristični krogi skušajo na vse mogoče načine razširiti mnenje, da preti Avstriji nevarnost od notranjih sovražnikov, da smejo potem opravičiti troške za utrdbne in nove kanone. Kakor dosedaj in še vedno »Edinost«, tako razširja sedaj tudi »Slovenec« to mnenje na željo in veselje militarizma. Zato se pa veselimo, če so nekateri slovenski listi prišli do spoznanja, da je treba proti takemu špijonstvu boja, pa naj se špijonstvo vrši v imenu vere ali v imenu naroda. Sedaj ima pa »Edinost« besedo, da se opraviči, čemu je povedala, kdo so bili tisti, katerim niso veteranci na 17. t. m. v Trstu imponirali. Gotovi nismo, toda zdi se nam, da so bili nekateri mladi fantiči aretirani, zaradi tega, ker jim veteranci niso imponirali in da so bili aretirani menda šele potem, ko je »Edinost« pokazala policiji pot, po kateri se lahko pride do tistih mladičev.

— Škedenj pri Trstu. Kakor po vsej naši okolici, tako se začelja tudi pri nas svitati. Tako smo se zbrali in sklenili, da si tudi mi ustanovimo svoje delavsko izobraževalno društvo. Dosedaj se nas je vpisalo že 60 slovenskih in italijanskih delavcev. V soboto dne 19. t. m. smo imeli prvo zborovanje v gostilni poleg dvorane Černut. Udeležba je bila lepa tudi od strani nečlanov. Zborovanje je otvoril sodrug Konič. Obširno je poročal o pomenu izobraževalnih društev in o potrebi organizacije sodrug Regent. Govoril je prvo v slovenskem potem v italijanskem jeziku ob splošnem odobravanju navzočih. Končno se je vzel na znanje sklep pripravljalnega odbora, ki določa, da bo ustanovni občni zbor novega društva v soboto dne 27. t. m. ob 8. zvečer v veliki dvorani Černut. Vsem vpisanim članom in prijateljem izobrazbe priporočamo, da se udeležijo tega važnega občnega zbora v velikem številu. Društvo bo razpolagalo z lepim številom raznih listov in s knjižnico, ki mu jo bo dal na razpolago naš »Ljudski oder«. Torej naprej od stopnje do stopnje, pa do zmage.

— Društvo »Ljudski oder« v Trstu vabi ponovno vse svoje člane in prijatelje delavske izobrazbe na V. občni zbor, ki bo v soboto dne 27. t. m. ob 8. zvečer v dvorani »Delavskem domu« ul. Boschetto 5, II. nadstropje. Dnevni red: 1. Poročila. 2. Razprava o nadaljnjem delovanju društva. 3. Pevski odsek. 4. Volitev novega odbora in nadzorovalnega odseka. 5. Slučajnosti. Kdor pozna prevažno vlogo, ki jo igra naš »Ljudski oder« v javnosti in zlasti pri delu za delavsko izobrazbo, mora priti tudi na ta

občni zbor, ki je izredne važnosti. Torej nihče naj ne manjka.

Dnevne vesti.

Slov. akad. društvo »Ilirija« v Pragi se je preselilo z dnem 15. t. m. v novo stanovanje: Kral. Vinohrady, Taborská ulica št. 14 mezzanin.

Delavsko gibanje.

Tesarje opozarjamo, da naj ne sprejemajo dela v Ljubljani toliko časa, da poneha stavka. Opozoriti moramo delavce te stroke zaradi tega, ker skušajo nekateri ljudje zva-biti tesarje v Ljubljano, češ da je stavka ponehala. Delavska čast zahteva, da nihče ne škoduje svojim tovarišem.

Gibanje livarjev v Trstu. V torek, 17. t. m. so imeli zaupniki tržaških livarjev v Delavskem domu važno sejo, na kateri so bili prečitani brzojavi odnosno pisma centralne komisije na Dunaju, ki pooblašča tržaško tajništvo kovinarjev oziroma zaupnike livarjev, da v slučaju, če bi ne bilo pričakovati izpora drugih kovinarjev kot posledico, livarji lahko stopijo v stavko. Po obširni debati o tej zadevi, katere so se udeležili zaupniki vseh prizadetih livaren, se je prišlo do zaključka, da ni pričakovati nobenega izpora — kar pa se seveda ne more garantirati — ter se nalaga tajništvu kovinarjev, poročati takoj centr. strok. komisiji v tem zmislu. Sklenilo se je dalje sklicati v sredo, 18. t. m. vse prizadete livarje in org. kovinarje v Del. domu na sestanek, da se sklenejo končni koraki, eventualno dan, kdaj da sto-

pijo livarji v stavko za svoje opravičene zahteve proti trmi — o kateri smo že poročali — trdovratne zveze delodajalcev. Na tej seji je predsednik sodr. Chiussi konstatiral da je 92% prizadetih livarjev organiziranih, kar je v tem slučaju seveda posebnega pomena in bi bilo želeli tudi od drugih delavcev, naha-jajočih se v kovinarski industriji. Omeniti pa moramo, da ni zveza delodajalcev odnosno tajništvo kovinarjev do danes od Stabilimenta St. Andrea dobilo še nobenega odgovora na spomenico. V četrtek ob 8. zvečer je bil se-stanek vseh livarjev, na katerem se je skle-nilo z 90 proti 2 glasoma stopiti v petek zjutraj v stavko. Livarji Stabil. St. Andrea so na tem sestanku izjavili simpatijo in so-lidarnost livarjem drugih tovarn.

Za tiskovni sklad je darovala kegljaška družba pri Petriču 2 K 26 vin. Pušica pri Petriču 1 K 40 vin.

? I ?
I K O
? O ?

Najboljša ura sedanjosti
Zlata, srebrna, tula, nikel-
nasta in jeklena se dobi
samo pri

H. Suttner,
Ljubljana, Mestni trg
Lastna tovarna ur v Švici.

Tovarniška varstvena znamka

„IKO“

? I ?
I K O
? O ?

Razpis.

Pri podpisani blagajni oddati je s 1. sep-tembrom t. l. služba

tajnika

z mesečno plačo 130 K;

in s 15. septembrom t. l. služba

inkasista

z mesečno plačo 90 K.

Poleg običajnih pogojev se zahteva usposobljenost prosilca za tako službovanje. Inkasist, ki je tudi uradni sluga, mora za-ložiti 200 kron kavcije. Namestitev je za sedaj provizorična. Prosilci imajo vložiti lastnoročno pisane prošnje pri podpisani blagajni do

31. avgusta t. l.

Okrajna bolniška blagajna v Ljubljani
dne 24. avgusta 1910.

Načelnik:
Fr. Bartl.

Vsak zaveden sodrug mora biti naročnik „Rdečega Prapora“.

Zanesljiv

raznašalec lista

se sprejme. — Šelenbugova ul. 6/II.

Posojilo za nov „Delavski Dom“

Vodilni odbor zadruga je v sledečih člankih določil pogoje, po katerih se najme že naznanjeno posojilo: Čl. 1. Zadruga (prosta) za ureditev in upravo poslopja, ki je last delavskih zadrug za Trst, Istro in Furlanijo, ki bo kot „Delavski dom“ sedež delavskih organizacij, katero tvorijo vse pristopivše organizacije, je izdala

posojilo na minimalne deleže po deset kron,

ki se amortizirajo v desetih letih od 1. oktobra 1912.

s 5% letnimi obrestmi.

Delavske zadruga, katerih last je poslopje, so prevzele poroštvo posojila.

Čl. 2. Dne 15. septembra vsakega leta, pričeni od 1912., bo vodstvo zadruga, skupno z vodstvom delavskih zadrug, sortiralo eno desetino vloženih deležev. Svota sortiranih deležev se bo v štetem denarju izročila deležnikom iz osrednje blagajne delavskih zadrug in to od 1. naslednjega oktobra naprej. Od dneva, ko so bili deleži sortirani, se od sortiranih deležev ne plačajo več nobenih obrestí.

Čl. 3. 5% obresti teko vedno od 1. oktobra pričenši s 1. oktobrom 1911; za dobo do 1. oktobra 1911. bodo obresti posebej raču-nane in se bodo izdale posebne liste, ki se bodo plačale na 1. oktobra 1911.

Čl. 4. Lastniki pomnoženih deležev po 50 ali po 100 kron, bodo dvignili obresti lahko vsako leto od 2. oktobra naprej. Obresti, ki v teku enega leta ne bodo dvignjene, se bodo kapitalizirale.

Lastniki posameznih deležev po 10 kron, bodo dvignili obresti skupno s svoto deležev po sortiranju in sicer v smislu sledeče tablice:

Za vsak delež sortiran v letu 1912. se bo plačalo K	10:50	Za vsak delež sortiran v letu 1917. se bo plačalo K	13:37
1913.	11:02	1918.	14:03
1914.	11:57	1919.	14:73
1915.	12:14	1920.	15:46
1916.	12:74	1921.	16:23

Čl. 5. Zadruga si pridrži pravico do sortiranja tudi večjega števila deležev in pravico, da sme vsak trenotek vrniti tudi ves kapital posojila. Številke sortiranih deležev kakor tudi slučajna odpoved vsega posojila, se bo objavila v listu „Il Lavoratore“ in na lepakih v „De-lavskem domu“.

Čl. 6. Deleži se smejo oddati drugim osebam samo ako dovo zadruga. V slučaju smrti lastnika deležev preidejo v last njegovim dedičem.

Čl. 7. Zadruga ni dolžna izročiti sortiranih deležev kot samo na vrnitev tega dokumenta.

Pripravljene so že izkaznice in znamke po 1 K za plačevanje na obroke; poleg tega so tudi pripravljena

spričevala po 10, po 50 in 100 kron, ki se bodo izročila onim, ki so vložili ves znesek. Izkaznice za plačevanje na obroke in zato potrebne znamke se dobe v vseh uradih in skladiščih delavskih zadrug in pri vseh zadrugi pristopivših organizacijah.

To posojilo, izdano od zadruga pod višje navedenimi pogoji in jamstvom, nudi tudi lepo priložnost za malo prihranjanje.

Kdor pripomore temu posojilu do uspehaj bo olajšal izgotoviti delo, ki bo v korist in na čast vsemu tržaškemu delavstvu, obenem bo pa v pravnem in gmotnem oziru uspešno založil svoje prihranke.

Dosedaj nam došle izjave nam dajo upati, da bo naše podjetje ugodno izpadlo. In mi upamo, da ne bo sodruga in organiziranega delavca, ki ne bi podpisal vsaj en minimalni delež, ki je vsem dostopen.

Vodilni odbor:

Rudolf Brumlik, I. Cattalan, J. Crisman, Avg. Gaspari, Ivan Oliva, Fr. Pittoni, Val. Pittoni, Vilijelm Pitz, Edmund Puecher, Romoj Sigon.

Zadrugi so pristopile organizacije in zastopstva tu označena:

1. Društvo kavarniških uslužbencev.	13. Deželna komisija strokovnih organizacij.	27. Souplina krojačev.
2. Skupina uslužbencev kemičnih obrti.	14. Politični odbor italijanski.	28. Skupina klesarjev.
3. Skupina uslužbencev glavnih skladišč.	15. Politični odbor slovenski.	29. Skupina tramvajskih uslužbencev.
4. Društvo sodarjev.	16. Politični odbor nemški.	30. Skupina pomorskih strojevodjev.
5. Skupina težakev.	17. Delavske konsumne zadruga.	31. Skupina ognjegasev.
6. Skupina črevljarjev.	18. Skupina železničarjev.	32. Podporno društvo prodajalniških uslužbencev.
7. Skupina pomorskih natakarjev, kuharjev in shram-barjev.	19. Skupina pekarskih delavcev.	33. Skupina uradnikov zavarovalnih zavodov.
8. Posojilno in podporno društvo pomorskih de-lavcev.	20. Skupina kurjačev, mornarjev in podčastnikov.	34. Skupina trgovinskih uradnikov in uslužbencev.
9. Zensko socialistično društvo	21. Skupina knjigovescev in knjigoriscev.	35. Skupina socialističnih tiskarjev.
10. Mednarodno športno društvo.	22. Skupina pristaniških delavcev.	36. Skupina lesnih delavcev.
11. Circolo di studi sociali	23. Ljudski oder.	37. Skupina tesarjev.
12. Socialistično mladeniško društvo.	24. Skupine kovinarjev.	38. Delavska pevsko društvo.
	25. Skupina zidarjev.	39. „Il Lavoratore“.
	26. Skupina pleskarjev in dekoraterjev.	

Glavni urad: Delavske konsumne zadruga za Trst, Istro in Furlanijo

Trst, ulica S. Francesco d' Assisi št. 21 I. nadstropje.

Priporočamo našim gospodinjam pravi **FRANCKOV**: kavni pridatek iz zagrebške tovarne.

Srečen vse žive dni
Vsaka mu jed diši,
Nikdar bolan:
Kdor vživa

Najboljši želodčni likér!

Sladki in grenki.

Ljudska kakovost liter K 2.40
Kabinetna kakovost . . . 4.80

Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Postavno varovano.

Našim somišljenikom priporočamo:

Ilirija in Praxin kremo
za črevlje.

Ciril in Metodovo vazelino in
vazelino z mednarodno znamko Ciril-Metoda
ter Polerin čistilo za kovine.

Te predmete izdeluje domača tvornica kemičnih izdelkov

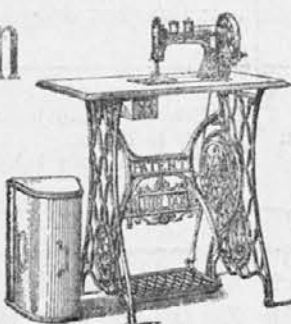
Golob & Volk, Ljubljana.

I. Jax & sin

Ljubljana

Dunajska cesta 17

priporoča svojo
bogato zalogo

šivalnih strojev

za rodbino in obrt

Pisalni stroji „Adler“

Vozna kolesa.

ceniki zastoj in franko.

Razpis.

Pri okrajni bolniški blagajni v Ljubljani oddati je službo

blagajniškega zdravnika.

S to službo je spojena letna plača 1800 K in za obiske bolnikov izven teritorija ljubljanskega mesta po 40 vin., oddalnine od vsakega kilometra ter prosta vožnja.

Prosilci vložiti imajo svoje prošnje do 30. avgusta t. l. pri podpisani blagajni.

Okrajna bolniška blagajna v Ljubljani

dne 23. avgusta 1910.

Načelnik:

Fr. Bartl.

Kmečko-delavska gospodarska zadruga

Dobravlje - pošta sv. Križ, Goriško - Dobravlje

priporoča svojo

bogato zalogo izbornih vin.

V Ljubljani ima zalogo v Vodmatu „pri Mraku“ Po cenah je vprašati v prodajalni „Konsumnega društva za Ljubljano in okolico“, Vodmat, Bohoričeva ulica

NAZNANILO.

Velečenjenemu občinstvu in svojim ljubim prijateljem uljudno naznanjam, da sem z današnjim dnem v obrat prevzel znani

HOTEL „ILIRIJA“

Kolodvorska ulica 22.

Točila se bodo pristna dolenska, štajerska, istrska in avstrijska vina v sodih in steklenicah ter vedno sveže dvojno marčno belo in črno pivo iz združenih pivovaren Žalec in Laški trg.

Gorka in mrzla okusna meščanska kuhinja ob vsakem dnevnem času, posebno ob odhodu in prihodu vseh vlakov. Opoldanski in večerni abonement po prednostnih cenah.

Krasni prostori za družbe, svatbe; skupne pojedine po dogovoru. Salon in sobe so na razpolago za društva; za večje in manjše sestanke, konference in shode. Za popolno zadovoljitev p. n. naročnikov jamči moje dosedanje mnogoletno delovanje v največjih podjetjih.

Gospodične, ki se hočejo v kuhinjstvu izvežbati, sprejemajo se pod najugodnejšimi pogoji.

Velik senčnat vrt, salon in kurljivo kegljišče.

Popolnoma nanovo urejene sobe za tuje se zaradi bližine južnega kolodvora najtopleje priporočajo.

Zahvaljujoč se za dosedaj mi kot ravnatelju grand hotela „Union“ izkazano zaupanje beležim

z najodličnejšim spoštovanjem

Ivan Bračič,
hotelir.

V Ljubljani, dne 10. avgusta 1919.

KAVARNA „ILIRIJA“
je vsak dan vso noč odprta.

Z velespoštovanjem

Štefan Miholič, kavarnar.

Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg

Telefon štev. 168.

V LJUBLJANI

Telefon štev. 168.

priporoča svojo

izborna pivo v sodih in steklenicah.

ZALOGA V SPODNJI ŠIŠKI.

Kavarna

„Unione v Trstu“

ulica Caserma in Torre Bianca

se priporoča.